

19 oktober 1932.

Bolsjevismen skall utnyttja "situationen".

Våldsamt aktionsprogram mot västerländsk samhällsordning klarlagt vid kominterkongress i Moskva.

Först nu kommer till allmänna och fullständig kännedom ett våldsamt aktionsprogram, som formulerats och beslutats vid den Kommunistiska Internationalens kongress i Moskva i september. Man erfar därav, att de socialistiska attacker mot samhällsordning och folkförsörjning, vilka under en för folken svår tid satts igång, skola ytterligare fullföljas och skärpas för "maktens erövrande" åt bolsjevikpartiet. "Proletariatets diktatur" framstår med detta såsom en mera vittsträvande maktlysten och hänsynslös imperialism än någon annan; den avser att ödeläggande gå fram likaväl över socialdemokrati som borgerlighet.

Kommunistiska Internationalens verkställande kommitté hade i början av september sin tolfte kongress i Moskva. Sedan föregående kongress hade då 16 månader förflutit. Först nu, en månad senare, ha emellertid de sovjetryska tidningarna meddelat vad som avhandlats och beslutats under 12:e kongressen. Och ungefär samtidigt publicerade det franska kommunistiska partiets huvudorgan, l'Humanité, referat över kongressens förhandlingar.

Av uti de sovjetryska officiella tidningarna Pravda och Ekonomitjeskaja Sjisnj den 11 oktober införda referat från 12:e kongressen erfar man bl.a. följande:

En andra omgång av revolutioner och krig i världen förespås.

Vid förhandlingarna enades man om den uppfattningen att krisen i de kapitalistiska länderna allt mera fördjupas och att alla åtgärder som vidtagas för att råda bot mot densamma endast äro ägnade att ytterligare förvärra tillståndet. Man ville göra gällande att kapitalismens relativa stabilisering efter världskriget upphört och att världen i närvarande stund står inför en följd av hårda strider mellan länder och klasser, inför en andra omgång av revolutioner och krig.

Bolsjevikpartiet skall utnyttja alla situationer för att vinna makten och upprätta proletariatets diktatur.

Man beslöt att i detta läge den Kommunistiska Internationalen /Komintern/ måste sätta in alla sina krafter på att ännu kraftigare än hittills tillförsäkra sig ledningen av massorna och att organisera striderna till en verklig kamp om makten. Bolsjevikpartiet skall i sina strävanden att leda massorna utnyttja alla situationer, alltid giva effektiva paroller och sålunda organisera segern. Kommunistpartierna i olika länder uppmanas att icke nu låta situationen glida sig ur händerna utan tillfullo utnyttja densamma.

Den viktigaste strategiska uppgiften är f.n. enades man om vid denna kommunistkongress, att inom alla kortaste tidrymd försäkra sig om arbetarklassens majoritet i kampen för proletariatets diktatur. Detta måste ske genom en målmedveten verksamhet inom de reformistiska fackföreningarna och genom en organiserad front mot kapitalets styrka. Kommunisterna skola framställas såsom de enda, vilka taga sig an massornas dagliga behov och skola därigenom bli i stånd att öka dessas politiska aktivitet och föra dem fram i kampen om makten.

Socialdemokratins inflytande skall brytas.

Framdrivandet av arbetarklassens majoritet till revolution ansåg man kunna ske endast genom en beslutsam kamp mot socialdemokratien och genom att bryta detta partis massinflytande. Enligt tolfte kongressens beslut skola kommunisternas "på grundvalen av enhetsfrontens taktik" mobilisera massorna och föra dem fram till kampen för proletarietets diktatur. Konfiskerandet av produktionsmedlen genom den proletära staten samt dessas "verkliga nationalisering" uppställas av kommunisterna såsom en motsats till till socialdemokraternas förslag till "nationalisering" av fabrikerne genom mer eller mindre borgerliga regeringar.

Politiska masstrejker skola iscensättas.

Komintern räknar såsom en av sina viktigaste uppgifter att förbereda och iscensätta politiska masstrejker. I Polen och Tyskland ställas de kommunistiska partierna så gott som omedelbart inför genomförandet av politisk generalstrejk under kommunistisk ledning.

De kommunistiska partierna ha hittills visat svagheter, men nu skall det bli annat av.

Tofte kongressen ansåg sig ha anledning till anmärkningar beträffande svagheten i de kommunistiska partiernas arbete i olika länder. De förmenades icke i tillräcklig grad ha utnyttjat de /för den samhällsfientliga och nedbrytande kommunismen/ gynnsamma omständigheterna att organisera ekonomiska strider.

De strider, som nu stunda, bliva betydligt allvarligare, än de som hittills utkämpats och i en hel rad av länder av avgörande karaktär menade man och tolfte kongressen uttalade till slut sin fulla övertygelse om, att kommunisterna skola komma att visa sig vara massornas verkliga ledare i de stundande stora striderna om makten.

+ +
+

Detta är ju rent besked om vad som är att vänta. Bolsjevik-internationalen och de kommunistiska partierna i olika länder komma icke att lämna några medel oförsökta för att förlänga och förvärra det nuvarande kris- och ororstillståndet i världen. De ämna efter måttet av sin förmåga provocera fram "en följd av hårda strider mellan länder och klasser", "en andra omgång av revolutioner och krig". De äro angelägna att "organisera ekonomiska strider" och att "genomföra politiska generalstrejker", att i led av "en verklig kamp om makten", varvid alla situationer, d.v.s. de nuvarande svårigheterna samt människornas nöd och bitterhet skola "utnyttjas".

Öffentliggörandet av detta aktionsprogram bör öppna ögonen på dem som vilja föreställa sig att det i grunden är det nuvarande ekonomiska- och samhällsstyret, som bär skulden för tidens nöd, medan det i stället är de intensiva, lömska eller öppna attackerna mot samhällsordning, rättsbegrepp och folkförsörjning med syfte att "erövra makten", som förlänga och förvärra det nuvarande nödtillståndet i världen.

Det kan vara en ganska lätt sak att anlägga en stor mordbrand och att anstifta strid och förödelse. Det fordras mäktigare insatser att bygga upp och upprätthålla. Den västerländska kulturen och rätts-samhällena besitta emellertid nog den fasta grundmurning och styrka att det går att hålla de bolsjevikiska attackerna stängna. Men det erfordras all vaksamhet mot undermineringsarbetet och kraftig beredskap samt framför allt en fasthet, som icke av partipolitiska eller andra opportunitetsskal ger vika för de nedbrytande attackerna.

Vad som f.ö. synes med tydlighet framgå av förhandlingarna vid Kominterns 12:e kongress är att kommunisterna flytta "tuschstreck" i den inre politiken ett klart steg till vänster. De flytta utan vidare socialdemokraterna över till den borgerliga sidan. Utan tvivel torde man också kunna taga för givet, att i grunden de breda folklager, som vid valen sluta upp kring "Arbetspartiet", icke äro socialistiskt utan klart borgerligt inriktade. Det är blott en falsk etikett och en oklar ledning, som kommer dem att framstå såsom samhällsordningens fiender. De bolsjevikiska ledarna ha genomskådat det förhållandet, men vilja nu begagnasig av den verkan de gamla agitatoriska fraserna och överorden utövat för att driva massorna vidare och använda dem i sina maktsträvande syften. På det inre upplösningsarbete, som rekommenderas av bolsjevikkongressen ser man redan nog så tydliga tecken och exempel i det svenska socialdemokratiska arbetarpartiets ledning och utveckling.